

ből esik. Bíró: Banéth (Losonc) kriminálisan rossz és pártos. A LAFC vendégszeretetről és elszámolásáról nem akarunk külön írni!

Füleki TC—Apátfalusi MTE 0:0. A múlt évi bajnokcsapat föltünően gyöngén szerepelt, aminek okát nem tudjuk.

Losonci SC—Füleki MTE 3:0.

Rimaszombati Törökvis—Losonci MTE 2:1. A losonci csapat már a 4. percben megszerzi a

vezetést. A nehezen eszmélő rimaszombatiak a 20. percben kiegyenlítettek, majd egy tiszta offside-ből megítélt góllal megszerzik a vezetést. A második félidőben a játék eldurvul, a Törökvis visszaesik, de a már elért eredményen a losonciak változtatni nem tudnak. Egy 11-es büntetőrugást a losonciak a kapu mellé löttek. Bíró: Gottreich, Losonc.

Az osztrák-magyar meccs eldöntetlen

Budapest, május 1. (Saját tud. táv.) A 49-ik osztrák-magyar válogatott mérkőzés vasárnap került döntésre Budapesten, a Hungária-úti pályán. A napok óta tartó borongós, esős idő mintha meggondolta volna magát erre az alkalomra, mert gyönyörű napsütéses idő nagyszerűen kedvezett a futballrajongóknak. Óriási érdeklődés kísérte a meccset. 45.000 ember szorongásig megtöltötte a Hungária-úti pályát és visszafojtott lélegzettel várta a meggyipiros dresszes magyar csapat győzelmét. A győzelem azonban jelen esetben elmaradt, bár a magyarok — különösen a második félidőben — határozott fölényrel uralták az egész pályát. Az eldöntetlen eredmény semmiképpen sem volt a két csapat közötti erőviszonyok és játéklehetségnek hiú kifejezője. Bauvens közlő bíró sipjelzésére fölött mindkét csapat abban az összetételben, amint azt az újságok már napok előtt hozták. Kivéve Fogl II-öt, kinek helyére Takács Géza került, mert Fogl a svéd turát még nem pihente ki és így a hosszú utazástól megtörve, nem volt teljes kondícióban.

Az osztrákok mindjárt igen hevesen és erőlyesen támadtak. Neuhaus kapus több lövést bravurosan ment. A magyarok is lassan frontba jöttek, de támadásaik az osztrák védelem megettörnek. A közönség hamarosan és szomorúan veszi észre, hogy az osztrákok támadásait olyan lelkességgel és energiával viszik le, hogy akcióik jóval veszedelmesebbek, mint a magyarokéi. A 11. percben Tóth, majd Molnár lövését az osztrák védelem kornerre menti, de a magyarok egyik kornerért sem tudják értékesíteni. Ezután változatos játék következik, amikor az utolsó percben Neuhaus kapus egy lövést kifutással ment és a kaput elhagyva, védtelenül hagyja. Közben a labda bal-szélről visszakerül, melyet az osztrák jobbbszszekötő a kapuba vág. A csapok föllátnak, a játék megkezdődik, de a bíró azonnal félidőt jelez, így az eredmény 1:0 az osztrákok javára.

A második félidőben mintha kieserült volna a magyarokat. Tüzzel feküdtek a játékba. Egymásután erőlyesen támadnak és kornerrel veszélyeztetik az osztrák hálót. A hetedik percben esik a magyarok kiegyenlítő gólja. Orth ideális beadását Molnár felsőbal sarokba rugja. Sorozatos magyar támadások következnek erre, de az osztrák kapus a legnehezebb labdákat is hihetetlen szerencsével

védi. A magyarok döntő fölényét az osztrákok durvaságokkal igyekeznek ellensúlyozni. Előbb Molnár, majd Opatát rugják le, de ez sem segít az osztrákoknak, mert a magyarok az egész osztrák csapatot a védelembe kényszerítik és a kapuhoz szegik. Molnár, Orth és Seiden lövéseit az osztrák kapus ártalmatlanná teszi. A játék osztrák támadással végződik. A magyar csapatban legjobb volt a védelem, különösen Mandl, aki a válogatott mérkőzés legjobb embere volt, aki minden nehéz helyzetben mentett. A fedezet sor az első félidőben határozottan erősebb volt, mint az osztrákok fedezet sora. A csatársorban Orth és Molnár messzi kitétek társaik felett, míg Seiden határozottan gyenge volt. A két szélső megfelelt. Tóthtól azonban többet várt a magyar közönség. Neuhaus kapusnak volt sok szép védele, de a kaput gólt egyenesen az ő terhére irandó.

Az osztrák válogatottak közül Kannhäuser kapus és Brandstetter toronymagasságban emelkedtek ki a csapatból. Kiváló volt a fedezetsor is, amely állandóan uralta a helyzetet. A csatársoruk határozottan gyengébb volt a magyarokénál, de játékbéli rutinjukat pótolták összjátékukkal, amely a magyar csapatokról már nem mondható.

Bauvens bíró elég jól bíraskodott, a közönség csak azt írta rovására, hogy az osztrákok által kezdeményezett durvaságokat nem torolta meg, ami a válogatott mérkőzésnek rovására esett. A mérkőzés eredményével sem a közönség, sem a sport társadalom nem volt megelégedve.

Pozsonyi eredmények: Bratislavai Sportclub—Wacker (Bécs) 2:0. PTE—Makkabea 0:0. Wacker—Ligeti SC 4:0. Bőrmunkások—DMTK 3:2. FTC (Budapest)—PTE 1:1.

Bécsi eredmény: FTC és BTC komb.—Rudolfshilf 2:1.

Ungvári eredmények: UTK—Spárta s Olympia komb. 3:1. UMTE—UAC 1:1.

A „Kassai Újság” football pályázatát, amelyre több mint 150 pályázó szelvény érkezett be. Zopf Vilmos (Kosice) nyerte, aki a tippelők hatalmas seregéből egyedül találta el a 2:1 arányú eredményt s így neki juttatjuk el a pünkösdi MAC meccsre szóló korzójelést.

Nemzetközi betörőbanda a prágai esküdszék előtt

Jaure Vischnovskí Pétervárról. Nincs Európának az a városa, ahol ez a nemzetközi betörő ne tette volna nevét ismertté. Eddig Pétervárot, Tulán, Varsóban, Uj-eckauban, Bécsben, Antwerpenben, Koppenhágában és Londonban bizonyították rá a betörések és kasszafurások egész sorozatát.

2. Rudetzski Idel. Bünlistája még nem teljes. Erősen tagad, de már sikerült rábizonyítani, hogy a Ceska Banka előtt

egy pénztáros börténkájából 400.000 koronát lopott. Ezenkívül Szlovenczkó több városát is megtisztelte látogatásával.

3. Gdaly Zelmanow Brodski. 34 éves. A belga katonaság tettenért rablások miatt főbe akarta lőnni, de sikerült különböző csalafintságokkal megmenekülnie.

4. Zalmanovic Boguslavsky Dávid. A világ minden városában szerepelt, mint hírhedt betörő.

Melyik volt a legkedvesebb mérkőzésem

Körkérdés a futballistákhoz. — Komoly és nem komoly válaszok.

Kíváncsiak voltunk, hogy mondanák el a futballisták véleményüket a legkedvesebb mérközéseikről. Sportrovatvezetőnk fölkereste a város futballóriáit, akik szívesen nyilatkoztak, csak azt kötötték ki, hogy ez alkalommal az interjúkat név nélkül közöljük, lévén nemcsak érdekes, hanem pikáns és diszkrét dolgokról szó.

Először egy közismert hátvédünk nyilatkozott.

— Hogy melyik a legkedvesebb mérkőzésem — mondotta dörmögő basszushangján — azt hirtelenében nehezen tudnám megmondani, arra azonban határozottan emlékszem, hogy még a háború előtt Lengyelországban szerepelve, Krakóban egy igen kedves szőke nővel ismerkedtem meg, aki olyan bájos és elragadó volt, hogy miatta lekéstem hazafelé a vonatról s teljes három napi késéssel érkeztem vissza Kassára. Ezt a három napot azonban ma se adnám oda száz gólért és egy meggyomrozott kapusért.

— Nekem igen sok kedves mérkőzésem van — felelte mosolyogva a szépfüv gólkirály. — Ahány mérkőzés, annyi gól. Bejártam minden

nevezetesebb várost, hálókocsiban aludtam meccsek előtt, új ruhákat kaptam az elnökségtől és a nevenapomra egy olyan nagy ezüst cigarettatárcát, hogy a zaciban minden habozás nélkül ötszáz koronát adtak érte. Amig a lábaim jó kondícióban lesznek, addig reszekessenek tőlem! Nem ismerek kiméletet, ha kedvező helyzetekről van szó, különben sokat alszom, sokat cigarettázom és igen keveset dolgozom.

Utolsónak a nagy kapushoz kopogtatunk be. A kitűnő sportférfiu előzékenyen fogadott és egy hüszszerű rávetéssel egy likőrös palackot ragadott elő, hogy megkínáljon.

— Nagyon örülök, hogy végre erről is nyilatkozhatom — mondotta az előzékeny kapus s egy vadmacska ügyességével a legközelebb álló szekrény tetején termett.

— Nézzen ide! — kiáltotta — a máhrisch-ostriai mérkőzésen történt, a hátvédet keresztlőtörték... a center kitört s mint a forgószél rohant felém... Mit tegyek? Már csak tíz lépésnyire volt tőlem s úgy rohant, mint egy expresszvonat... Nem volt más mód, a center lába közé ugrottam s a labdát a hasamhoz szoritva befúrdtam derékig a homokos talajba! Így! — harsogta a kapus s olyan erővel repítette magát a szekrényről felém, hogy a légnyomás kisodort a szobából és vége szakadt a nagyszerű interjúnk.

ját, a margitfalui hegyeket láthatjuk. Az országtól jobbkézt fekvő sziklás gerinc a Kamení harb (573 m.), az ettől jobbra fekvő csucs a Hola (614 m.), a Kamení harbtól északra húzódó gerinc a Panski vrch (634 m.), mögötte a szélestetűjű Orlovec (787 m.).

Nemsokára az utnak egy éles kanyarulathoz érünk. A kanyarulat előtt közvetlenül tiszta vízü forrás csörgedez. A forrás közelében, egy pázsitos, széltilt védett domboldalon tartjuk első pihenőnket. Az országúti forgalom nem zavarja pihenőnket. Fél óra kezeszül mindössze egy szekér halad el az uton, melynek utasai kíváncsi szemekkel vizsgálják társaságunkat.

Fél órai pihenő után tovább indulunk. A forrástól számított mintegy 200 lépésnyire az utat mindkét oldalról pár méter hosszú kőfal szegélyezi. Akik még nem jártak ezen az uton, csodálkozva kérdeik, hogy miért kellett ide kőfalat építeni? Megmagyarázzuk nekik!

Valamikor igen nagy fontossággal bírt ez a két kőfal. Ugyanis a Folkmári kő északi oldalán levő Karolina bányától drótkötélpálya vezetett a kassahátori állomásra s a kötélpálya vezetke éppen a két kőfal felett haladt el. Miután az országúton haladók mindig ki voltak téve annak a veszélynek, hogy a mozgó csillékből esetleg kiesik egy-egy ércdarab s rájuk zuhan, az országút felett, a kötélpálya alá egy erős tetőt építettek, melynek alapperendázata a most már kopaszon álló két kőfalon nyugodott. Ha a csillébből ki is esett egy-egy ércdarab, az a meredek lejtésű tetőről lesiklott az országút árkába és senkiben sem tehetett kárt.

A Karolina bánya üzeme beszünttetetvén, eltávolították a kötélpályát s vele együtt a védőtetőt is.

A kőfalról remek kilátást élvezünk. Északkelet felé, közvetlenül kilátópontunk alatt egy széles, hosszú völgy húzódik, mely leér egészen a kassahátori állomásig. A völgy végének irányában előtűnik a Bujanova (762 m.) lombfedte csucs, ettől jobbra az Ostri Harb gerince, előtte a Tarkó. Utóbbtól jobbra a Pokrivy csoport csucsai.

Kilátópontunktól jobbkézt az Ostri Harbek lejtője ereszkedik alá, gyönyörű alpesi rétéj-

vel. A rét alsó végében egy bekerített karámot pillantunk meg, melyben vegyesen fehér és feketeszőrű hányások vannak összezsúfolva. Hirtelen megnyitja a juhász a karám ajtaját s a nyáj örül iramban vágat a szélrózsa minden irányába.

A forrástól számított husz perc alatt elérjük az országút legmagasabb emelkedését (551 m.) Itt van a beszállás a Folkmári kő felé. Letérünk az országútról s a bal felé kanyarodó talyigautat követjük, mely felvezet a Folkmári kő és az Ostri Harbek közötti nyeregbe (723 m.). Egy gyönyörű alpesi réten át vezet az ut, meglehetősen emelkedéssel.

Nemsokára egy emelkedett pontra érünk. Remek kilátás fogad. Balfelé, északnyugatra a Kojsoi völgy húzódik, melyet a tulsó oldalon a Silberspitz gerince kísér. A völgyfenéken két község helyezkedik el, Nagysolymár és Jekelfalva. Utóbbt nyomban felismerjük a község feletti mészkőfejtőről és a mészégetők füstölő kéményeiről.

Jobbfelé a közvetlen közelből két gyönyörű mészsziklacsucs ölik szemünkbe, a Kamení Harb (573 m.) és a Hola (614 m.), mögöttük az Orlovec (787 m.), ettől balra a kétszucsú Cserna Hora (1028 m.), melyet a Hernád völgye választ el a Kurlova skala (799 m.) hosszú gerincétől. A gerinchez szélről a Thurzóhegy (1030 m.) csatlakozik, mögötte a Magas Tátra kezd kibontakozni.

Utunk tovább kanyarodik s egy teljes félkört leírva, átvezet a Predlipi vrch (723 m.) nyugati oldalára. Egy darabig erdőben haladunk, az erdő nemsokára ritkulni kezd s elénk tárul a Folkmári kő hatalmas tömege, melyhez kelet felől két mellékcucs csatlakozik. A baloldali mellékcucs aljában egy házaeska ölik szemünkbe, a Karolina bányatelep. Utunkat balról erdő, jobbról pedig egy völgyvonulat kíséri. Lassu, egyenletes, kényelmes emelkedéssel nemsokára elérjük a hajdani Karolina bányatelepet, mely most már csak egy rozoga lakóházból és egy szénapajtaból áll. A hajdani bánya már teljesen be van temetve. Pedig még tíz évvel ezelőtt is lázas munka folyt itten. Még vasárnap is szakadatlanul robottak a vasércel megrakott csillék. Most teljes

csendesség fogad. A nagy munkaházban, mely az egész telep bányászainak családait magába fogadta, most egy öreg pástor lakik, teljesen egyedül. Boldog ember! Egyedül lakik egy egész házat s nincs kitéve a lakásrekvírálás veszélyének.

A munkaház az 1919. júniusi harcok központjába esett. Külső falai gépfegyvertűz nyomait mutatják. Egyik szobájának tetején nagy lyuk tátong. Teli találat érte.

A ház közelében jóízű forrást találunk. A Karolinabányától gyönyörű kilátást élvezünk északi irányba. Szemköt a Kurlova skala gerince húzódik, bal szélén a Thurzóhegy; utóbbi mögött a Magas Tátra. A Thurzóhegyet egy mély nyereg választja el a Bányatejtől, utóbbi után a Gölnic völgyének legeszebb kilátópontja, a Hollófej következik. A Kurlova skala gerincétől jobbra a Cserna Hora ölik szemünkbe, majd az Orlovec, végül a Bistra gerince. Az alattunk levő völgyfenéken újól látjuk Nagysolymárt és Jekelfalvát.

A bányateleptől pár perc alatt felkapaszkodunk a Folkmári kő és az Ostri Harbek közötti nyeregbe, egy gyönyörű alpesi rétre. Innen ismét déli irányba élvezünk remek kilátást. Szemköt a Murovana skala gerince húzódik, alatta a Zlatnik patak völgye. Távolabb a Kassai havas gerince, azon innen a bélai Vashegy, azontul a szalánci hegyek.

ÜZENETEK.

B. I. Ungvár. Az aggteleki cseppkőbarlang, mely magyar területen fekszik, ezidő szerint a Magyarországi Kárpátgyesület kezelésében van. Az egyesület székhelye Budapest, elnöke dr. Eöttevényi Nagy Olivér. A barlang a múlt évben nyitva volt s számosan látogatták. Értésülésünk szerint egy amerikai pénzcsoport komolyan foglalkozik a barlang bérbevitelével, ami megfelelő investáció esetén a barlangot arra nyíróra helyezné, melyet már évtizedekkel ezelőtt el kellett volna érnie. A barlang helyzete felett okvetlenül határozni kell a határmegállapító bizottságnak, miután a jelenlegi határ a barlangot kettészéli, akként, hogy az aggteleki bejárat a barlang tulnyomórésztével együtt magyar, a jósvaiófi bejárat

pedig elenyészően csekély résszel csehszlovák területre esik. A csehszlovák hatóságok azonban, — tekintettel arra, hogy a barlangon keresztl nagyarányu csempészetet üztek — a jósvaiófi bejáratot a múlt évben befalaztatták. A barlang ennek következtében nagyon sokat veszített értékéből, mert csak egy bejárata maradván nyitva, az eddigi egyszeri végigjárás helyett ugyanazon utat visszafelé is meg kell tenni: ez pedig teljes nyolc órát vesz igénybe.

A barlang jogi helyzete a következő: A barlang feletti terület az aggteleki közbirtokosságé. Ebből folyólag az általános jogelvek értelmében a közbirtokosságé a kérdéses terület alatti ingatlan is, tehát maga a barlang is. A közbirtokosság azonban a múlt század 80-as éveiben a barlangot örökrbérbe adta Magyarországi Kárpátgyesületnek s utóbbinak „kizárólagos barlanghasználati joga” mint szolgalmi jog telekkönyvileg is bekebelezetett. A nevezett egyesület tehát a barlang feletti telekkönyvileg biztosított szolgalmi jog alapján rendelkezik.

Mi egyébként a barlang sorsát élénk figyelemmel kísérjük s mihelyt újabb értesüléseink lesznek, úgy azokat közölni fogjuk.

Sz. V. Gölnicbánya. A Kárpátgyesület kassai osztálya már a múlt évben is foglalkozott egy szadellövölgyi kirándulás rendezésének a gondolatával, de ez a menetrendszerű vonatok igénybevétele mellett nem volt megvalósítható. Tekintettel a nagyarányú érdeklődésre, az osztály vezetősége kérdést intézett a helybeli állomásfőnökséghez, hogy milyen feltételek mellett bocsáthatna az osztály rendelkezésére egy különvonatot s azt a választ nyerte, hogy legalább 300 jegy váltandó, azonban a vasut nem vállal semmiféle felelősséget azért, hogy a különvonat a megállapított időben el fog-e indulhatni. Ezt a mozdonyhiánnyal indokolták. Ily körülmények között kénytelen volt az osztály a kirándulás tervét végleg elejteni. Ha a júniusi menettrend nem hoz lényeges és kedvező változást a tornai vonalra vonatkozólag, úgy az osztály ismét meg fogja kísérelni a különvonat igénybe vételét.